

Щастя – ЦЕ ЛИСИЧКА

Переклад з литовської Володислав Журба

І-ШЕ ВИДАННЯ

Присвячую всім, з ким я була,
я й буду завжди.

Аушра

Присвячую своїм учительні Поланті, котра колись
побачила те, чого я й сама не бачила. І собі. Тикій,
якою я була влітку 1981 року. І маленьким та великим
читачам, які не бояться дружити й любити.

Евеліна

ІВ СОБІ ХЛОПЧИК НА ІМ'Я ПАВЛО.

НІ, НЕ ТАК. НАША ІСТОРІЯ
ПОЧИНАЄТЬСЯ ДЕЩО ІНАКШЕ.

В ОДНОМУ
ВЕЛИКОМУ
МІСТІ

ВУ-ВУ

ДЛЯ ПЕЧАТЫ С СЕРИИ

ЛУЧШИЕ
ДУЖЕ ЖАСЛИВІХ
ВІСЛА

ДІП-РОБОТА

БУВ
КРАСИВИЙ
ПАРК,
НА ЙОГО
КРАЮ РОСЛО
ВЕЛИЧЕЗНЕ
ДЕРЕВО,
ЩО ПАМ'ЯТАЛО ДУЖЕ
ДАВНІ ЧАСИ.

ЦЕ ДЕРЕВО ОСОБЛИВЕ НЕ ЛИШЕ ТОМУ,
ЩО РОСЛО НА ЗЕМЛІ ДУЖЕ ДАВНО,
А Й ТОМУ, ЩО В НЬОМУ ЖИЛА СІП'Я —
ХЛЮПЧИК ПІВЛІО ТА ЙОГО МАПА І ТАТО.
ЗАЗВИЧАЙ ЛЮДИ ПЕШКАЮТЬ У БУДИНКАХ
ЧИ КВАРТИРАХ, ОДНАК ЦЯ СІП'Я

БУЛА

ОСОБЛИВА:

ВОНА ЖИЛА В ХАТИНЦІ
У ДЕРЕВІ.

ТАТО ЩОРАНКУ ПІДІЙМАВСЯ СХОДИНКАМИ
НА ВЕРХІВКУ ДЕРЕВА, ДЕ БУВ
ОБЛАШТОВАНИЙ НЕВЕЛИЧКИЙ МАЙДАНЧИК.

ТУТ СТОЯВ ЙОГО
ОРАНЖЕВИЙ ВЕРТОЛІТ.

ТАТО СІДАВ У НЬОГО
І З ГУРКОТОМ ЗНИКАВ З ОЧЕЙ.

Й

ОГО РОБОТОЮ БУЛО
ЛІТАТИ ВСЮДИ
Й ПЕРЕВОЗИТИ ЛЮДЕЙ І РЕЧІ
З ОДНОГО МІСЦЯ НА ІНШЕ.

люди

МУХИ

РЕЧІ